

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 60

Гр. С., 18.04.2019 г.

Апелативният специализиран наказателен съд, четвърти състав, в закрито съдебно заседание на осемнадесети април през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕМИЛИЯ ПЕТКОВА
ЧЛЕНОВЕ: ВЕНЕЛИН ИВАНОВ
ДАНИЕЛА КОСТОВА

като разгледа докладваното от съдията Костова ВНЧД № 177/19 г. по описа на АСНС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, по реда на глава 22, чл.341 ал.2 НПК.

Образувано е по частна жалба на адв.М. Т., защитник на подс.З. П. К. и подс.В. Р. М. срещу протоколно определение на СНС 9 - ти състав от 08.04.2019г. по НОХД №1221/19г., с което е оставено без уважение искането на двамата подсъдими за изменение на мерките им за неотклонение от „задържане под стажа“ в по-леки. Според защитата обвиненията са за период 2016-2017г., подсъдимите са неосъждани и няма опасност да се укрят или да извършат престъпление.

Настоящият състав на АСНС, след като се запозна с доводите изложени в частната жалба, мотивите на атакуваното определение и материалите по делото, намери за установено следното:

Частната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество НЕОСНОВАТЕЛНА. Съображения:

Подсъдимияте З. П. К. и В. Р. М. Г. И. са предадени на съд на 02.04.2019г. с обвинителен акт на Специализираната прокуратура по обвинения в тежки умишлени престъпления - по чл. 321а ал.1 от НК и чл.143 ал.2 от НК (за К.) и по чл. чл. 321а ал.2 от НК и четири деяния по чл.143 ал.2 от НК (за М.). Било е образувано НОХД 1221/2019г. Към момента на внасяне на обвинителния акт двамата подсъдими са били с мярка за неотклонение „задържане под стажа“, взета в рамките на досъдебното производство с определение на СНС от 09.02.2019г., потвърдено с определение на АСНС от 14.02.2019г.

Въззивният състав счита атакуваното определение за правилно и законосъобразно.

Правилно първостепенния съд е коментирал наличие на обосновано предположение, с уговорката, че предстоящото събиране на доказателствата в съдебна фаза може да доведе както до неговото подсилване, така и до неговото оборване.

Въззивният съд споделя и втората изискуема от закона предпоставка – наличие на реална опасност от извършване на престъпление при евентуално смекчаване на мярката за процесуална принуда.

Първостепенният съд е споделил становището на защитата относно липсата на данни за укриване, както и тези за чистото съдебно минало на подсъдимите и за липсата на други висящи наказателни производства. Не се е съгласил обаче с тезата на защитата за липсата на риск от извършване на престъпление. Въззивната инстанция споделя тези доводи. Действително обвиненията по делото касаят период 2016-2017г., но по ДП се съдържат данни за вероятно покровителствено отношение на органите на реда по отношение на подсъдимите лица, предвид липсата на отношение по заявени срещу тях оплаквания – разследване е започнало през март 2018г. по жалба до СП от св.П.. Същевременно са налични данни в свидетелски показания по делото, че подсъдимите и към датата на задържането им са демонстрирали силови действия и такива по внушаване на страх в обществени заведения в района на [населено място] и околностите му. Тези именно данни мотивират съда да счете, че опасността от извършване на престъпление не е хипотетична, а реална. Същевременно срокът на задържане е малко над два месеца, законен по смисъла на НПК и разумен с оглед тежестта и сложността на делото.

Предвид изложените горе съображения въззивния съд намира частната жалба за неоснователна, а атакуваното определение за правилно и законосъобразно.

Мотивиран от горното и на основание чл.341 ал.2 НПК, АСНС IV състав

О П Р Е Д Е Л И:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение от 08.04.2019г. по НОХД 1221/19г. на СНС 9-ти състав, с което молбата на подсъдимите З. П. К. и В. Р. М. за изменение на мярката им за неотклонение „задържане под стража“ е оставена без уважение.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.